

0012 - 17560

11670

เอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การสำรวจทางชาติพันธุ์ของชนเผ่าในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่

นางสาวชุลีพร วิมุกตานันท์

คร. : ๖๔๓๒๐๙๐๗๐๘๘๘

งานวิจัย

รายงานวิจัยฉบับที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ให้รับพูนอยู่หนบุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถานศึกษาที่ดีที่สุดจากพบร่วมมหาวิทยาลัย

(พ.ศ. ๒๕๒๖ - ๒๕๒๗)

กิจกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง "การสำรวจทางชาติพันธุ์ของชนເຕົກໃນເຫັນທຸລູມແນ້ວມື່ງຈັງວັດເຖິງໃໝ່" ເປັນງານວິຈัยເຮືອງແກ່ທີ່ນໍາວິທະຍາລັບພາຍັນໄດ້ຮັບໜູນຄົກນູນຈາກໂຄງກາງວິຊຍ໌ເພື່ອພັນຄວາມສຳເນົາຂອງພາຍັນກົດລົງຢ່າງເປົ້າໃນປີ 2526 - 2527 ຄະຫຼວງວິຈີຍຈຶ່ງຊື່ຂອງພັນຄົກນູນທີ່ນໍາວິທະຍາລັບພື້ນໃນການສັນສົນການວິຊຍ໌ ແລະ ຂອງພັນຄົກນູນຮັກຮານໍາວິທະຍາລັບພາຍັນທີ່ເຫັນຄວາມຄຳຄົງຂອງການວິຊຍ໌ ແລະ ໄທ້ການສັນສົນຫລຸດຄມາ

ໃນການຄົນຄວາເອກສາຮ ແລະ ສົມການຊ່ອມລູກກາງ ໃນ ຄະຫຼວງວິຈີຍໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ມາຍື່ງຈາກຜ່ອກຳນັນບຸດູທອງ ໃນສູ້ນີ້ ກ່ານັນກຳນົດອວງເຫັນດີ ອ້າເກອກອບສະເກີກຈັງວັດເຖິງໃໝ່ ທັນພະຄຽວຸ້ມື່ອຮັນຄອາຫານ ເຊົາວາສົວັກກົມົງເນື່ອງ ຜູ້ສູງອາຍຸຫລາຍ ທັນໃນໜູ້ນານເນື່ອງລວງ ຕຸລູຄຽວໜ້າ ໃນສູ້ນີ້ ແລະ ອາරາຍສຸກາພ ຊິນມັກຄ ທ່ານໄດ້ກຳຂໍ້ມູນທີ່ນາງໆນາຄົນໃຈນາມາຍ ສ້າຮັບແນນທີ່ປະກອນງານວິຊຍ໌ ຄະຫຼວງວິຈີຍໄດ້ຮັບຄວາມອຸ່ນເຄຣະທີ່ຈາກອາຈາຍພວງເພື່ອ ຮູນ ອາຈາຍປ່ວດຈຳກັດວິຊາກົມືກາສົກ ມໍາວິທະຍາລັບເຂົ້າໃໝ່ ແລະ ອາຈາຍໂຄນັດທີ່ ຮູນ ກາພຕາຍທາງຂາກສອງໜູ້ນານເນື່ອງລວງແລະ ຂໍ້ມູນເກີຍວັນເວີ່ງເກົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມກຽດຕາຈາກ ພ.ກ. ນວລສົກ ວົງກໍ່ທ່າງສວັດທີ່ ວິຊາກົມືກາສົກ ມໍາວິທະຍາລັບເຂົ້າໃໝ່ ຄະຫຼວງວິຈີຍຂອງພຽງຖຸດອຍາງສູງ

ໜ້າຍຈານວາດການທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມອຸ່ນເຄຣະທີ່ຍິ່ງ ຕື່ອ ທີ່ວ່າກາຮ້າເກອໂຄຍສະເກີກແລະ ໂກງກາງກາຮ້າປ່ວດຫວັງແມ່ກວງ ຄະຫຼວງວິຈີຍຂອງພະຮະຄູມ ນາຍປ່ອ ເມກ່ຽວິທະຍາສາຮຣະບູທີ່ ນາຍອ້າເກອກອບສະເກີກແລະ ນາຍສູວັຮຣະ ສວາງແຮງ ນາຍຫາງຜູ້ຄວບຄຸມໂຄງກາງ ເປັນອຍາງສູງ

ນອກຈາກນີ້ ມີນັກສຶກໝາທີ່ຂ່າຍວິຊຍ໌ຕື່ອ ນາງສາງອາວີ່ບ ກິຈສວາງ ນາງສາວສະອາດເຄີມສໍານານ ນາງສາວນາມໄສ ຊມເຄື ນາງສາວວາສ່ານາ ອູ້ມີເກີຍກົກຸລ ແລະ ນາຍສົມໝາຍອືນທຣອງພູດ ຄະຫຼວງວິຈີຍຂອງພຽງຖຸດທີ່ໃຫ້ຄວາມຫ້າຍແລ້ວຄົວບີ່ເສມອນມາ ສຸດທ້າຍນີ້ຄະຫຼວງວິຈີຍ

ขอขอบคุณ คุณศิริมล ศรีสูงว่า เฉขานุการศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ ที่ได้กรุณาพิมพ์งาน
วิจัยชิ้นนี้อย่างรีบเร่งจนเสร็จลงท้ายดี

คณะญ์วิจัย

PAYAP UNIVERSITY

จังหวัด :

บุรีรัมย์ วัน

บันทึก ใจบุญนี่ บุญบ้าน กระดูกสันหลัง วันที่ ๑๘๕๗ ๒๖๑๗

๑๙

บริเวณที่ราบคุ่มแม่น้ำปิงซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดเชียงใหม่และล้ำพูนนั้น เป็นห้องที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ถึงปัจจุบันเสียในพื้นที่ หนังสือ และบันทึกของนักเดินทางชาติ干嘛นัก เกี่ยวกับการภาคราชต้อนผู้คนจากเมืองเล็กเมืองน้อยในแคว้นสิบสองบันนาน้ำขึ้น รัฐบาลของหมาบ้าง เข้ามาทั้งภิน្យานในล้านนา ภายหลังบังมีการอพยพเข้ามาด้วยความสมควรใจเพื่อหลีกหนีภัยทางการเมืองในศิลป์แคนเดินของตน ผู้คนเหล่านี้ประกอบด้วยชาวไทยลื้อ ไหเขิน เจี้ยว หรือไหใหญ่ และไหคุ่มอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวพันทางการเมือง เกรเมือง กิจ และวัฒนธรรมกันในไทยวน หรือคนเมืองในล้านนามาช้านาน

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงการตั้งถิ่นฐาน ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยลื้อ บ้าน-瓜麻瓜 เมืองอุวง คำบลูบลังหน่อ อำเภอตุ่ยสุะโกก จังหวัดเชียงใหม่ เป็นกลุ่มแรกเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาชนเผ่าไทยคุ่มอื่น ๆ ท่อไป ชาวไทยลื้อ บ้านเมืองลุง มีความเชื่อเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของตนเช่นว่า บรรพบุรุษได้เดินทางอพยพมาจากแคว้นสิบสองบันนานี้ ซึ่งมีจุดเริ่มต้นอยู่ในเมืองลุยบูน ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศราชอาณาจักรรัฐปะชาตันจัน เข้ามาตั้งถิ่นฐานในหมู่บ้านตั้งแต่ราว พุทธศตวรรษที่ 20 ความเชื่อที่กันอยู่กันมานี้ล้วนคล้ายกันร่องรอยของเมืองโบราณที่ชาวบ้านเรียกว่า เวียงบูรณ์ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับหมู่บ้านมีจุบัน อย่างไร้ความร่องรอย ของเมืองเก่าที่บังไม่ได้ถูกศึกษาจนขาดหายไปจริงจัง จึงไม่อาจสรุปแนนอนลงได้ ชาวไทยลื้อ บ้านเมืองลุงล่วงมาอีกหลายศตวรรษ ภาษาพูดที่มีสำเนียงเดียวกันจากภาษาเมืองของคนเมือง มีความซับซ้อนแข็งในการบ่ระกอบอาชีพและรักษาภพอง ความเป็นอยู่นั้นคล้ายคลึงกับชาวชนบทในภาคเหนือโดยทั่วไป กล่าวว่า มีชีวิตความเป็นอยู่แบบง่าย ๆ ยึดมั่นภูมิทัศน์กับธรรมเนียมประเพณีและศาสนา อาทิ พิธีกรรม การบูชาแม่พระและพืชพรรณภูมิปัญญา เช่น ยาสูบ ถั่ว และผักต่าง ๆ โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ก้าวหน้าเรื่อยๆ จะเห็นได้ว่าชาวบ้านเมืองลุงนั้น พร้อมที่จะพัฒนาตัวเองให้ก้าวหน้า ทั้งจากระบบการศึกษาภายในโรงเรียน และการอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เข้าไปพัฒนาหมู่บ้าน ชาวบ้านให้ความร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมให้เป็นหมู่บ้านที่ดี

Abstract

The Ping River valley lowlands, the site of Chiang Mai and Lamphun provinces, is home for many different ethnic groups. Thai chronicles, books, and Western travellers' reports frequently refer to these peoples being brought from many small states in the Sipsong Pan Na (Xishuang Banna) and the Burmese Shan States to be resettled in the Lan Na Thai kingdom. Additional, voluntary migrants fleeing political difficulties in their homelands followed. These peoples included Tai Lu, Tai Khun, Ngiao (Shan), and other Tai groups related politically, ethnically, or culturally to the Tai Yuan, or the Khon Muang of the Lan Na kingdom.

This study examines the settlement and way of life of the Lu in Ban Muang Luang Nua, Luang Nua Commune, Doi Saket District, Chiang Mai Province. This is the first group studied in an examination of other Tai sub-groups that will ensue. The villagers of Ban Muang Luang Nua believe that their village was founded after their ancestors migrated from the Sipsong Pan Na is what is now Yunnan Province of the People's Republic of China, in the 16th century, A.D. This belief coincides with traces of an old city wall adjacent to the village, called today Wiang Kaen. However, since this old site has not been adequately studied so far, nothing conclusive can be said about it. The Lu of this village are distinguished by their spoken language, which differs from northern Thai. Also, the villagers are industrious in earning their livelihood and close ties exist between them. This way of life closely resembles that of other rural dwellers in northern Thailand where a simple lifestyle is closely intertwined with its traditions, customs, and religion. The principal occupation is farming rice and other crops like tobacco, soybeans, and vegetables. Agricultural techniques and modes of production are

being upgraded continually. It can thus be seen that the Ban Muang Luang Nua villagers are prepared to further develop themselves. Adding to their education in the local school and to additional training from various governmental agencies the villagers have cooperated so satisfactorily that the village has been selected as a model development village.

PAYAP UNIVERSITY

สารบัญ

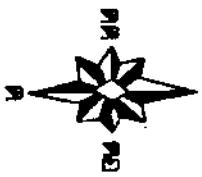
	หน้า
บทที่ 1	1
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	3
ขอบเขตในการศึกษา	3
วิธีการศึกษา	4
การศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ประโยชน์พื้นฐานทางวิชาการ	5
บทที่ 2	6
ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเมืองหลวง	6
สภาพทั่วไปของหมู่บ้าน	6
ลักษณะการตั้งถิ่นฐาน	7
ประชาราษฎรภูมิหลัง	8
ประวัติการตั้งหมู่บ้านเมืองหลวง	12
บทที่ 3	18
การจัดระเบียบทางสังคมของชุมชนในท้องบ้านเมืองหลวง	18
ลักษณะทางเศรษฐกิจ	18
ลักษณะอาชีพ	19
ทศน	23
แรงงาน	26
การใช้เทคโนโลยี	27
การใช้น้ำเพื่อการเกษตร	28
การค้าและการตลาด	35
รายได้และรายจ่าย	39
ลักษณะการปกครองหมู่บ้าน	40
กลุ่มทางสังคมของชาวในท้องบ้านเมืองหลวง	45
ลักษณะครอบครัวและเครือญาติ	47
การศึกษา	48
วัฒนธรรมและประเพณีของชาวในท้องบ้านเมืองหลวง	49

บทที่ 4	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนไทยด้วย มืออาชีพ	63
	– สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ให้ล่องบ้านเมืองหลวง	65
	– ทิศทางการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยด้วย มืออาชีพ	67
	– ผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ให้ล่องบ้านเมืองหลวง	78
บทที่ 5	บทสรุป	82
	บริบทภูมิศาสตร์	

สารบัญ แผนที่และรูปภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1. แผนที่กำแพง ๗ ในเข้า เกอ廓อยสะเก็ต	๑
2. แผนที่อำเภอไก่สีย่าง	๒
3. แผนที่หมู่บ้าน	๓
4. แผนที่ลิ่มสองบ้านนา	๔
5. รูปถ่ายเจดีย์วัดศรีรุ่งเมือง	๕
6. รูปถ่ายภายในวิหาร	๖
7. รูปถ่ายทางอากาศ	๗
8. รูปถ่ายคันดิน	๘
9. รูปถ่ายกำแพง	๙
10. รูปถ่ายเสาหลักบ้าน	๑๐
11. รูปถ่ายการปลูกพืชชนิดตุ่น	๑๑
12. รูปถ่ายแหล่งน้ำใช้ในการเกษตร	๑๒
13. รูปถ่ายการประชุมชาวบ้าน	๑๓
14. รูปถ่ายเรือนไทย	๑๔
15. รูปถ่ายบ่อเวช	๑๕
16. รูปถ่ายการอบรมการนันโอง	๑๖

แผนที่อ้างอิงด้วยเก้าองศา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

สัญลักษณ์

เส้นเดียว

เส้นถนนสีเงิน ก้าวสอง步ทางวิ่งที่บ้าน

เส้นถนนอ่อน ก้าวสอง步ทางวิ่งที่บ้าน

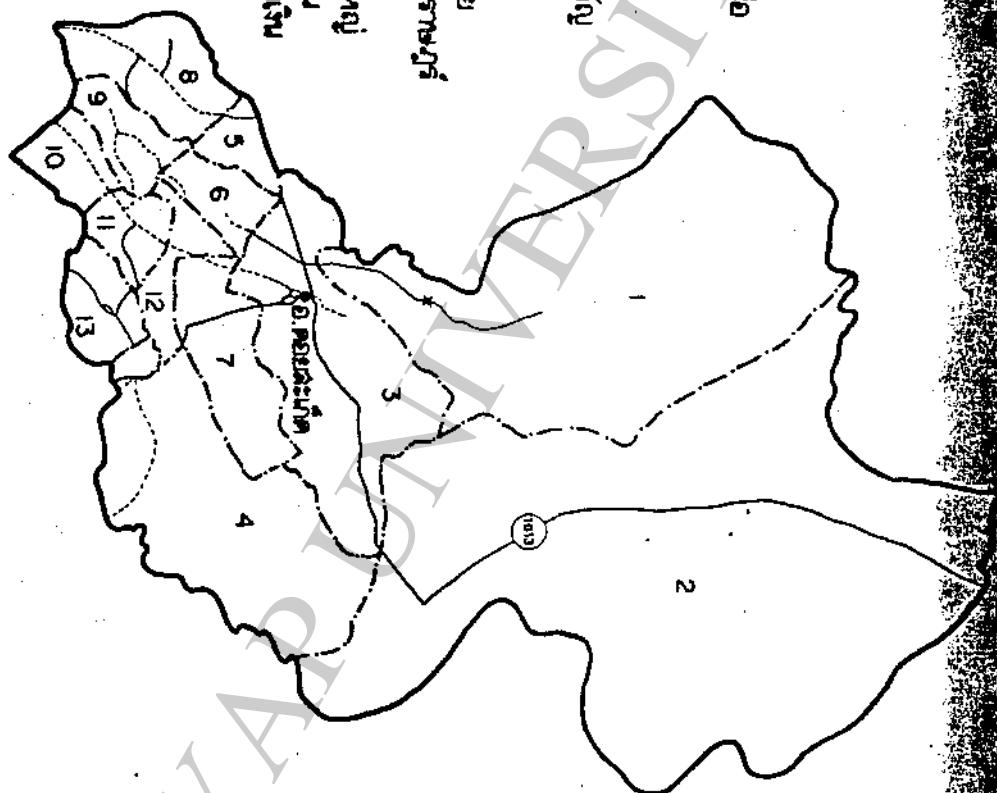
เส้นถนนเขียว ก้าวสอง步ทางวิ่งที่บ้าน

มาตราล่วง 1 : 200,000

ที่ดิน สีฟ้า แปลงที่ดินที่ออก 4 ที่ดิน
อาบน้ำตามและแม่น้ำที่ออกที่ดินที่ดิน
สีเขียวทั้งหมด

มาตราล่วง

1. ลิเวอร์พูล
2. ก. ปานเมือง
3. ก. เชียงราย
4. ก. แม่โขง
5. ก. พลากชัยภูมิ
6. ก. ป่าสัก
7. ก. ปานดง
8. ก. ลันนาเชียง
9. ก. ล้านนาเชียงราย
10. ก. เมือง
11. ก. แม่สอด
12. ก. ล่างกาน
13. ก. เมืองเชียง

มาตราล่วง

มาตราล่วง

ଶ୍ରୀମତୀ ପିଲାଦିନ

四庫全書

ฉบับที่ ๓

۳۰

ପ୍ରକାଶକ

୧୩

૬૮

८५

ມີລັບປາດອນ

อ. วงศ์สกุล
อ. ลักษณ์

ฉบับภาษาไทย

ପ୍ରକାଶନ

— ๑๗๖ —

— ๒๔ —

ภาษาไทย

1: 500,000

ପ୍ରକାଶକ